

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til de fire punkter, som er sat op i forslaget. Jeg har dog bemærket, hvad angår afstemningsreglerne, at man i Norge eksempelvis har stemmepligt, når det drejer sig om at godkende eller forkaste forslag til en overenskomst.

Men i hele det forslag, vi debatterer, synes jeg der er ligesom en tendens til et forsøg på at svække forligsinstitutionen, og når jeg har fået det indtryk ved gennemlæsning af forslaget, vil jeg gerne spørge hr. Erling Dinesen: er det meningen, er det rigtigt opfattet, at tendensen i forslaget er et forsøg på at svække forligsinstitutionen? Hvis det er tilfældet, skal vi til at se lidt anderledes på det og måske også til at tage lidt anderledes på det, end vi har gjort her i ordførertalerne, og hvis det ikke er tilfældet, hvad er så egentlig tanken med dette forslag?

Jeg kan med disse bemærkninger meddele, at det radikale venstre naturligvis i et udvalg meget gerne vil medvirke til en dybtgående drøftelse af problemerne, men forslaget som sådant kan jeg ikke anbefale.

Krog Hansen: Det forslag, der er til behandling nu, har jo i så høj grad, som det overhovedet er muligt, relationer til det forslag, vi netop har behandlet.

Det må være indlysende for enhver, at jo dårligere en forligsmandslov vi har, jo flere sager vil der havne i arbejdsretten. Det, man fra socialdemokratiets side foreslår, er i første omgang, at der nedsættes et udvalg med den opgave at afgive en betænkning om en revision af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Jeg forstår forslaget på den måde, at udvalget ikke skal arbejde med et konkret lovforslag, men snarere kulegrave de problemer, der vedrører loven om mægling i arbejdsstridigheder, og herunder er der peget specielt på 4 ting.

Må jeg sige med det samme, at vi fra socialistisk folkepartis side meget gerne ser et sådant udvalg nedsat. Vi er oven i købet i den heldige situation, at et udvalg, som mit parti nedsatte for kort tid siden, netop er blevet færdig med en gennemgang af forligsmandsloven og på baggrund af denne gennemgang har udarbejdet konkrete forslag om ændringer i loven, som efter at have

været til debat i partiet skulle kunne fremsættes som lovforslag i næste samling. Denne fremsættelse kan selvfølgelig stadig blive aktuel, men jeg går ud fra, at det udvalg, der her foreslås nedsat, må fortsætte sit arbejde i næste samling — altså ikke bliver færdigt — og så kan vort bidrag jo udmærket indgå i forhandlingerne i udvalget.

Som allerede nævnt peger forslagsstillerne på 4 konkrete ting, de mener skulle indgå i et sådant udvalgs kommissorium. Jeg skal allerede på nuværende tidspunkt nævne ting, som jeg også mener må indgå i udvalgsarbejdet — andre ordførere har nævnt andre ting, som de mener skulle behandles i et sådant udvalg.

Ved den sidste konflikt staten og tjenestemændene imellem blev det ved flere lejligheder foreslået, at man brugte en forligsmand, og jeg synes, der er noget rigtigt i tanken; jeg synes, der er noget rigtigt i, at man i dette udvalg prøver på at drøfte disse ting. Man kunne måske i stedet for de 3 forligsmænd, vi har, få udnævnt 4, således at de kan dække de forskellige områder. Der er også spørgsmålet om forligsmændenes eventuelle økonomiske interesser i bestemte virksomheder; det er en kritik, der gentagne gange har været rejst. Det er jo ikke sikkert, at denne mistanke er rigtig — det kan være, den er uberettiget — men under alle omstændigheder må vi vel alle sammen være interesseret i, at en sådan mistanke helt forsvinder, og det kan være, det var rigtigt at indføre en klausul om, at forligsmænd ikke må have økonomiske interesser i noget erhvervsforetagende f. eks. som aktionærer.

Der kunne nævnes mange andre problemer, som må drøftes i dette udvalg, men lad mig slutte med en af de ting, som forslagsstillerne har peget på; det er spørgsmålet om de ændrede afstemningsregler, noget, der er meget oppe i tiden, noget, der har været diskuteret meget. Jeg må indrømme, at jeg kan ikke umiddelbart gå ind for de tanker, som ligger i dette afsnit, tanker, som går ud på, at man skal kræve, at 35 pct. af de stemmeberettigede stemmer nej, for at et mæglingsforslag skal være forkastet. Hvis man endelig ville gå ind for disse tanker, hvorfor skulle man så ikke også kræve 35 pct. ja-stemmer, for at et mæglingsforslag er vedtaget? Jeg synes, der er noget uheldigt og noget udemokratisk i disse klau-